

Refleksjonsbrev

VENUS

Prosjektet om insekter har fått hvile i vinter, men hvor fører veien videre? Hva ser vi at barna er opptatte av? Vi har observert at barna legger merke til mange detaljer når vi er ute i naturen, for eksempel teller vi antall ringer på avkuttede trestammer og vi peller av barken på trærne for å se etter mønster fra larver på trestammen. Inne har vi tegnet mønster etter sneglehus og barna er opptatt av konstruksjoner med like former, farger og symmetri. Perling har gått fra å være noe barna har drevet lite med til å bli en attraktiv bord-aktivitet hvor barna utforsker kreativiteten for fullt innenfor fargekoder og symmetri.

Men hvor går veien videre ut ifra våre observasjoner? Hvordan kan vi gi barna videre skaperglede, undring og utforskingstrang (Årsplanen) i forhold til det vi ser at de er opptatt av nå? Kan det første steget være å lage en ny lekekrok? Hva skal denne kroken inneholde? Med inspirasjon fra plandagen i november hvor vi besøkte *MUV Kreativt gjenbrukscenter* i Oslo ble et nytt lekemiljø til. Et rom fylt av ulikt gjenbruksmateriell og udefinerte materialer. Vi har diskutert hvordan vi skal gjøre disse materialene tiltrekkende for barna. Vi på Venus er glad i farger, men hva gjør det med rommet når alle tingene er av fargen beige, brun og grå? Kan vi tilføre noe som et blikkfang? Tiltrekkes øyet av farge? Kan det bli for mye farge? Spørsmålene er mange, og vi bestemmer oss for å prøve oss litt frem. Vi samler det vi har tilgang på, og velger å fokusere på en farge om gangen, for så å jobbe oss gjennom regnbuen. Den første fargen er rød.

For å gi barna ro og fred til å utforske de nye materialene valgte vi å bruke et av smårommene på avdelingen hvor man fysisk kan lukke en dør for å skjerme leken. Hvordan vil barna bruke materialene i leken? Kommer vi til å se noe vi ikke har sett før som gjør at et nytt prosjekt vokser frem? Hva er viktig for oss når vi har et rom fylt med ulike udefinerbare materialer? Hva må vi legge vekt på for å gi barna inspirasjon?

Det å sortere, og passe på at ting har en plass, anser vi som en avgjørende faktor for barnas ønske om å benytte seg av rommet. Er det ikke mer inspirerende å komme inn i et rom hvor ikke alt er kaos? Et sted som vekker utforskertrangen din, og som gir deg uendelige muligheter for lek og samspill? Eller gir det barna inspirasjon å gå inn i et rom hvor materialene allerede er lekt med – og har vært i bruk av andre? Hvordan er balansen mellom rot og inspirasjon?

«Vi tilrettelegger og iscenesetter for felles utforskende møter og sammenhenger slik at barna i samspill og lek med andre gjør meningsfulle erfaringer og konstruerer egne kunnskaper»

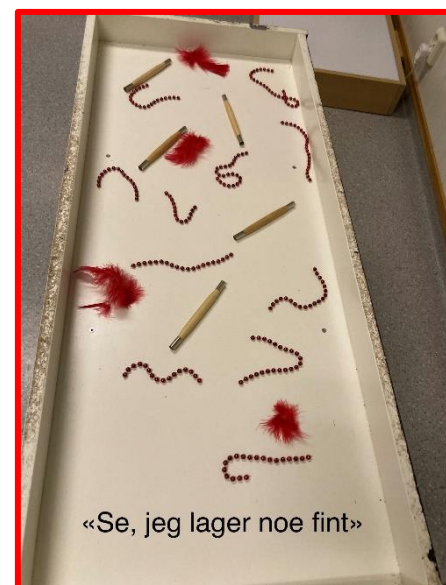
(Pedagogisk plattform).

«Hilde, kan vi gå på lage-rommet? Spør ei jente på 4 år. «Lage-rommet?» spør jeg tilbake, «hva er det?». «Det er det rommet her» og jenta peker på døra. Hvorfor har barna begynt å kalle rommet for lage-rommet? Hvilke muligheter gir materialene til barna? Hva mener de når de sier «lage-rommet»? «Her inne kan vi lage ting», «vi kan feste de små og store korkene sammen», «vi kan sette trebitene vedsiden av hverandre i vinduet så ser det ut som det er to rader», «vi bygger et høyt tårn med de røde klossene så ser vi når det faller», «når vi legger de røde klossene sammen ser det ut som et vindu».

Hvordan bruker barna materialene på «lage-rommet?» Etter mange

observasjoner av barnas lek på «lage-rommet», men også ut ifra hva de er opptatt av og legger merke til - ikke bare på dette rommet, men i all utforsking og i alle samspill, har vi kommet frem til at prosjektet vårt skal handle om mønster. Dette er noe vi ser fenger både store og små, men hvor veien skal gå videre er enda uvisst, men hvem vet, kanskje vil karnevalet i februar bølge med mønster av ulikt slag på Venus? Og hva skal tittelen på dette prosjektet være? Vi må videre observere for å finne en tittel som klinger fint!

Desember gled over til januar, og januar bød på fargen oransje!